

Τό έργον αντό μελετή άπο μηνῶν ὁ κ. Θ. Οιζονόμους καὶ θὰ τὸ διδάξῃ λίαν προσεχῶς καὶ λίαν... εὐσυνειδήτως. Ό θίασος ἔτοιμαζει καὶ τὴν «Παιδεύνον» τοῦ Φλωράνς.

Θέατρον «Ολύμπια».

Ἡ «Ωραία Βλαχοπούλα». Ἐλληνικὴ ὀπερέττα τοῦ διευθυντοῦ τῆς δοκήστρας «Ολυμπίων» ζ. Μαστρακίνη. Τὸ λιμπρέττο μηδαμινόν, ἡ μουσικὴ ἔχει μερικὰ μέρη καλά, ἀλλὰ δὲν διαφίνεται ἐπὶ πρωτοτυπίᾳ. Λέγεται ὅτι εἰς τὸ έργον αντό, πρῶτος ἡ μουσικὴ καὶ κατόπιν τὸ λιμπρέτο!

Κῆπος «Βουξίνον».

Εἰς τὸ Μεταξούργειον — τὸ πρῶτον ἔξηγενισμένον λαϊκὸν συνοικιακὸν θεατρίδιον μὲ βελούδενιαν αὐλάιαν — ἐπάγχθη ἡ ἐπιμερῷσις. Τὸ Μεταξούργιτικον νταβατούρι τοῦ κ. Ι. Λαΐου. Ο γράφας δὲν εἶναι πρωτόγαλτος. Παρεστάθησαν καὶ ἄλλοτε ἔργα του, πρότερος δὲ καὶ μία ἐπιμερῷσις του εἰς τὸ θέατρον τοῦ Συντάγματος. Διὰ τὸ «Μεταξούργιτικο νταβατούρι» ἔγραψε μετά σιγήν ετῶν θεατρικὸν ἀρθρόν δ. κ. Λάσπαρης, διὰ μόνον τὸ έργον αντὸ ξεσκονίσας τὴν πένναν του, δὲ θεατρικογράφος τοῦ «Σκρίπ» ζ. Τ. Ἀμπελῆς (Τάλφας) κρίνει αντὸ ως πολὺ ἀνώτερον τῶν «Παναθηναίων», καίτοι ἐπάγχθη ἀπὸ ήθοποιούς τελείως ἀγνώστους.

Τὸ κλείσιμον τῶν θεάτρων.

Ἄμια τῇ πρώτῃ μεταφορᾷ τῶν τραυματιῶν τοῦ Κιλκίς, τὰ θέατρα ὅλα, διαταγῇ τοῦ κ. Υπουργοῦ τῶν Εἰσιτερικῶν, ἐκλείσαν. Εὔθεωρήθη ἀπρεπές καὶ ἀντιπατριωτικὸν ἐνῷ χιλιάδες μαχητῶν ἵσαν νεκροὺς καὶ τραυματίαι καὶ χιλιάδες θρησκευτικούς.

* Αθηναῖοι νὰ διατεκδίζουν. Αἱ ἀπόπειραι πρὸς ἐπανάληψιν τῶν πραστάσεων ἐνανάγγησαν, πολλοὶ δὲ τῶν ἡθοποιῶν ἐξήτησαν μάτην νὰ ἐγραφοῦν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τοῦ πολέμου, τὸν δοπιὸν ἐκήρυξεν ὁ . . . Υπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἡ ἀπαγόρευσις ἡρθη τὴν 18 Ἱουλίου ἀναγγελθείσης τῆς ἀναστολῆς τῶν ἐχθροπρᾶξιῶν καὶ ἡρκίσαν αἱ προαγγελίαι νέων ἔργων, τὰ ὅποια εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον πατριωτικά. Πρῶτον ἐδόθη τὸ 1013 — 1913 ἡ οἰ «Βουλγαροκτόνοι» τοῦ κ. Θ. Θωμᾶ, εἰς τὸ «Ἀθήναιον».

Οἱ θίασοι Κοτοπούλη καὶ Πλέσσα ἔδωσαν τὰς γνωστάς Επιμερῷσιες μὲ νέας σκηνᾶς Βουλγαριάς.

— Ο θίασος Νίκα — Φύρστη ἐπιστρέψας ἐκ Πατρῶν ἀπῆλθεν εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπως δώσῃ παραστάσεις μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου.

ΝΕΚΡΙΚΕΣ ΣΤΡΟΦΕΣ

Σὲ κάποια φυκή . . .

Σκληρὴ καρδιά, θὰ θυμηθῆς τὰ λόγια μου καὶ πάλι κι * ἀκολούθως τὸ φτωχὸν θλιψέρον μοροπάτι μὲ μαραμένη τὴν θωράκα καὶ μὲ σκυφτὸν κεφάλι, θάρρης οιμὰ στὸ μῆμα μου μὲ βονοκωμένο μάτι.

* Αγράμπελη στὴν πλάκα μου τριγύρω φυτωμένη τὸν ἐρυζόμο σου μὲ χαρὰ γλυκά θὰ χαιρετίζῃ τῶν κινητούσιων ἡ κοροή θὰ γέρη πονεμένη, κι * δλα θὰ κλαίν * στὴ σιγαλιά, ποῦ μέσα *κεῖ θ' ἀθήζῃ !

* Λαθῆαι:

GILDA

Ο Διπέραλος ἀετὸς τανύει ἀκόμη περισσότερον τὰς πτέρυγας ὑπὲρ τὴν Μεγάλην κεφαλὴν τοῦ Πορφυρογεννήτου Στρατηλάτου. Τὸ προαιώνιον μῆσος κατὰ τοῦ ἀστόνδου ἐχθροῦ τοῦ Ἐλληνισμοῦ, τοῦ Βουλγάρου, ἐξεγένθη ἀκατάτητον. Κάθε Ἐλλην ἀξιωματικὸς καὶ ὀπλίτης, καὶ εἰς ἥρως, εἰς θυμιαμβευτής.

Ιπρὶ 900 ἑτῶν Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Δεμιό-Ισπάρο κατετρόπωσε τὴν Βουλγαρικὴν φυλήν. Εἰς τὸ αὐτὸν ἀκριβῶς μέρος διοικούντος Βουλγαροκτόνος ἐξοντώνει τὰς Βουλγαρικὰς ὄρδας.

* Αλλ' οί «Πρῶτοι της Ἀνατολῆς» μὲ τὸν Λεονταράνην Δάνειφ διπλωμάτην καὶ τοὺς Χεσαφιέφ, Θεοδωρῶφ ὡς στρατηγοὺς καὶ μὲ τὴν ἄλλην Δοννικωτικήν σπεῖραν συνετριψόμενοι, ἀπέμειναν οἱ Τάρταροι καὶ οἱ Ταρταρῖνοι τῆς Ἀνατολῆς. Ανίκανοι νὰ ἀμυνθοῦν εἰς τὸ πεδίον τῆς τιμῆς, ἐξετραχηλίσθησαν εἰς κάθε εἰδους ἀτιμίαν φεύγοντες ἡττημένοι. Εἰς 250,000 ἀνέρχονται οἱ σφαγέντες ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων. Μία ἐκδίλωσις συνεχής ἀγωνιστάτων δομεμφύτων, ἀτινα ἀποτελοῦν στίγμα διὰ τὴν Εὐρώπην ἢτις ὑπέθαλψε τοὺς ιοβόλους αὐτοὺς ὄφεις, καὶ ἢτις ἀναγωρίζει ἀκόμη ὡς κράτος τὸ σύμφαρονα αὐτὸ τῶν σφαγέων καὶ ἐμπολητῶν, τὸ δοπιὸν λέγεται «Βουλγαρία».

*

Τῷ 1900 γράφων δρισμοὺς τοῦ «Συγχρόνον Λειτουργὸν» μου, είχα δημοσιεύση καὶ τὸν ἐξῆς χαρακτηρισμόν.

Βούλγαροι = Τὰ κτήνη τῆς Ιστορίας.
Μετὰ 13 ἔτη, οἱ ἴδιοι αὐτοὶ κτηνάνθρωποι ὥχι

Οἱ νεοὶ Μαραθωνομάζοι. — Βασίλειος καὶ Κωνσταντῖνος οἱ Βουλγαροκτόνοι. — Μετὰ 900 ἔτη. — Πρῶτοι καὶ Ταρταρῖνοι τῆς Ἀνατολῆς. — Αἱ Βουλγαρικαὶ ἀπίσται. Τὰ κτήνη τῆς Ιστορίας — Νιγρίτα, Κίλκις, Σέρραι, Αστρον. — Λόγια-οπαλόματα τοῦ Κωνσταντίνου ΙΒ' — Εθρηκὸν μῆσος. — Πᾶς ἀντρέφονται οἱ Βουλγαροπλαίδες.

* Η Ἐλλ. φυλὴ συνεχίζει ἐνδόξως τὰς μεγάλας ἔθνικὰς παροδόσεις τῆς. Μετὰ τὸν νικηφόρον κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον, ἐπῆλθον οἱ θριάμβοι τοῦ πυροβόλου καὶ τῆς λόγχης κατὰ τῆς ἀπίστου συμμάχου, τῆς βουλγαρικῆς καὶ παρασπόνδου Βουλγαρίας. Ο Ἐλλ. στρατὸς χειμαρρωδῶς προίλασε ἔχων ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀντίτητον Στρατηλάτην Βασιλέα, Ἐκείνον δόστις κατὰ τὴν δρομοποτίαν του θέτων παρὰ τὸ ὄνομά Του τὸ Β. πάντοις προιτηθάνετο ὅτι θὰ κατέκτα διὰ τῆς σπάθης τὸν τίμιον τίτλον τοῦ Βουλγαροκτόνου. Ο Ἐλλ. στρατὸς προεκάλεσε τὸν θαυματισμὸν τοῦ κόσμου διὰ τὰ ἡφαίστα του κατορθώματα. Ως λαῖλαφ ἐπῆλθε κατὰ τῶν θρασυδέλων, καὶ διεσκόρπισεν αὐτοὺς μέχρι τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐδάφους.

μόνον βεβαιώνουσι τὸν δρισμὸν ἐκεῖνον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπαυξάνον.

Καὶ εἰμιτορεῖ τις ἡδη νὰ γράψῃ ἐν πλήρει συνείδησει.

Βούλγαρισμός = Θεομηνία, πανώλης, σφραγή, δολιώτης, υπαίνα μὲ καλπάκι.

Βούλγαρισμός. 'Υπερθετικὸν τῆς λέξεως Βανδαλισμός. Σημαίνει: 'Ανανδρία, ἐμπρησμός, βιασμός, λεηλασία, δολοφονία, στραγγαλισμός, βασανιστήρια.

'Αρχιερεῖς ἀνεσκολοπίσθησαν, πρόκριτοι ἡρωτηριασθησαν βασανισθέντες, τραυματιῶν ἔξωργυθησαν δόφθαλμοι καὶ ἐκόπτησαν ὅτα, γέροντες ἐκρεούργηθησαν, γυναῖκες ἡτιμάσθησαν, παρθένοι ἐβιάσθησαν, βρέφη ἐσφάγησαν. Ἰδοὺ τὰ τρόπαια τῶν Πρώσσων (!) τῆς 'Ανατολῆς. Τὸ αἷμα τῶν ἀθώων, τῶν ἀόπλων, τῶν ἀνυπερασπίστων ἔρρευσε ποταμῆδόν! Αἱ σφαγαὶ τῆς Νιγρίτας, τοῦ Κιλκίς, τῆς Δοϊράνης, τοῦ Δεμιρ-Ίσσαρ, τῆς Στρωμνίτσης, τῶν Σερρῶν, τῆς Καβάλλας, τοῦ Μελενίκου, τοῦ Δοξάτου προκαλοῦν τὴν φρίκην. Τὸν ἀληθέστερον χαρακτηρισμὸν ἔδωκεν ὁ 'Εστεμένος Λυτρωτὴς Κωνσταντίνος μὲ τὰ λόγια αὐτά, τὰ δύοτα ἀποτελοῦν ἡγιόρον γάπτισμα κατὰ τῶν λευκῶν Μογγόλων:

«Οἱ Βούλγαροι ἐπισιάζοντις δλας τὰς φρικαλεότητας τῶν βραχφοριῶν ἐπιδροῦσιν τοῦ παρελθόντος καὶ ἀποδεικνύοντις δὲν ἔχουν πλέον τὸ δικαίωμα νὰ συγκαταλέγονται μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων λαῶν».

Τὰ λόγια αὐτὰ πρέπει νὰ γραφοῦν μεγάλους γράμματος καὶ νὰ ἀναρτηθοῦν εἰς τὴν αἴθουσαν κάθε Δημοτικοῦ σχολείου καὶ νὰ τυπωθοῦν ἐν προμετωπίδι κάθε διδακτικοῦ βιβλίου. Ἀπεκτήσαμεν ἡδη εὐτιχῆς ἐκεῖνο, τὸ δόποιον είχον οἱ Βούλγαροι πάντοτε καὶ οὐδέποτε ἡμεῖς τὸ 'Εθνικὸν μῆσον. Αἱ Ἑλλ. γενεαί δέον νὰ ἐκτραφῶσι μὲ τὸ μῆσος κατὰ τῶν Βούλγαρων.

Σειράτε τί ἔκαμαν οἱ Βούλγαροι διατέλεσθον τὴν Στρωμνίτσην κατὰ τὸν Βαλκανοτουρκικὸν πόλεμον; Συνέλεξαν 20 'Οθωμανόπαιδας ἥλικιας μέχρι 10 ἑτῶν, τοὺς ἔγδυσαν καὶ ἔναντι αὐτῶν ἐποπέτησαν 20 Βούλγαρόπαιδας τῆς αὐτῆς ἥλικιας. «Ἐκαστος Βούλγαρόπαιδας ἐκράτει ἐγχειρίδιον καὶ εἰς τὴν διαταγὴν ἐνός Βούλγαρου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ ἐπετέμησαν ἐναντίον τῶν 'Οθωμανοπαιδῶν, τοὺς δόποιους ἀπετελείωσαν μὲ τὰ ἐγχειρίδιά των. Αὐτὸς θὰ εἰπῇ ἐθνικὴ Χριστιανικὴ ἀγωγή! . . .

Ο Βούρβωνος Φερδινάνδος εἰχεν ἐτοίμην Βυζαντινοῦ Αὐτοκράτορος πορφύραν ἵνα εἰσέλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἡδη περιεκυλώθη ἡ Σόφια του ἀσφυκτικῶς. Καὶ ἀφοῦ χρειάζεται εἰς "Ομηρος διὰ νὰ φάλῃ τοὺς Ἐλληνικοὺς θριάμβους, ἀπάγει καὶ αὐτὸς 'Ελληνας προκρίτους ως... δρήγους, διὰ νὰ ξειθυμάνῃ!

Ω ἀρκτοτρόφων Τσάρε, ἔγκλειστος, ως ἄλλος Χαμίτ, εἰς τὰ δωμάτια σου μὲ αἵμοσταγεῖς χείρας ἴκετεύεις οἴκτον καὶ ἐκλιπαρεῖς εἰρήνην... "Ας ὅφεται διαγαλοφυής πολιτικός σου Δάνερ.

ΔΑΦΝΙΣ

Ποικίλη Σειρά

Πρωτότυπος αντίτης

Ο 'Ερρίκος Δετούς ἀπέθανε. Δὲν ἡτο ποιητής ἢ φιλόσοφος ζητούμενος ἀπὸ τοὺς ἐκδότας καὶ πλουτίζων ἀπὸ τὴν πώλησιν τῶν συγγραμμάτων καὶ ποιητικῶν του, ἀλλ' ἡτο ποιητής καὶ φιλόσοφος μποέμ ἐν εἶσος μεταξύ 'Επικούρου καὶ Διογένους, ὅστις ἀν δὲν εὔρισκεν εὐκόλως ἐκδότας, εἶχεν ἐν τούτοις πάντοτε προθύμους ἀκροατὰς ἀπὸ ἑκίνους, οἱ δόποιοι ἀποτελοῦντας τὰς κορυφὰς τῆς Γαλλικῆς γανωνίας.

Τὰ ἔμμετρα ἀποφθέγματά του θά μείνουν εἰς τὴν μνήμην τῶν φίλων του ἐπὶ πολὺ ἀκόριν. Ἰδού μερικά:

Οι παιδαγωγοὶ διδάσκουν τὰ παιδά νὰ μὴ ὅπιλοῦν μὲ γεμάτο στόμα, ἀλλὰ διστὶ δὲν συνιστοῦν εἰς τὰ μὴ ὅμιλοῦν ποτὲ μὲ κενήν κεφαλήν;

Ο ἀριθμὸς τῶν φίλων εἶνε ἀπειρότεστος. Τρέχουν πάντοτε πολλοὶ ὅταν εὔρουν κανέναν ἀφελῆν.

Ο δέκατος ἔννατος αἰώνι μᾶς προσέφερε πᾶν ὅ, τι δυνατὸν διὰ νὰ κατασταθῇ εὐχάριστος ἡ ζωὴ, ἡτοι τὴν ἀνάπτυξιν τῆς διανοίας τοῦ ἀνδρός καὶ τοῦ σώματος τῆς γυναικός.

Διὰ τὸν ἀνδρά χρυσοῦς αἰώνι εἶνε ἐκεῖνος κατὰ τὸν ὅποιον οὕτος περιεφρόνησε τὸν χρυσόν.

★ ★

Ἀνδριάς τοῦ Ἀδάμ

Ολίγοι γνωρίζουν ὅτι εἰς τὴν Νέαν 'Υόρκην ὑπάρχει ὁ ἀνδριάς τοῦ Ἀδάμ, τοῦ πρώτου κατοίκου τῆς γῆς, ὅστις ἐν μέσῳ τῶν πολυαριθμῶν ἀλλων ἀνδριώντων δὲν συντελεῖ βεβαιῶς νὰ ἐπαυξήσῃ τὴν ἰδέαν τοῦ κόσμου διὰ τὸ καλλιτεχνικὸν αἰσθῆμα τῶν κατοίκων τῆς Νέας 'Υόρκης.

Ο ἀνδριάς ἀποτελεῖται ἀπὸ τεράστιον ὅγκον ἀποτελούμενον ἀπὸ δύο ὅγκωδεις πέτρας πιθεμένας τὴν

μίαν ἐπὶ τῆς ἀλλης. 'Επ' αὐτῶν κάθηται ὁ 'Αδάμης ἐκτέλεσιν κατωτέρα, καὶ τοῦ μετρίου κρατῶν εἰς τὰς χεῖρας του δείκτην, οὕτινος ἡ σκιά πίπτει ἐπὶ στρογγυλοῦ δίσκου περιέχοντας τὰς ὥρας. Οὕτω ἀποτελεῖται ἡλιακὸν ὥρολόγιον.

Οι διαζέται οἱ πληροφορούμενοι διὰ τοῦ μέσου τούτου τὴν ὥραν θὰ πειθῶνται ὅτι ἡ διπλάνη διὰ τὸν ἀνδριάντα δὲν διετέθη ἐντελῆς εἰς μάτην.

★ ★

Καγηθώρα τῶν περιοδικῶν

Ο Δώρος Παζέ, ὁ ἐν Λονδίνῳ πρό τινος ἐγκατασταθεὶς πρεσβύτερος τῆς Ἀμερικῆς, πρὸ τῆς ἀναχρήσεως του ἐν Νέας 'Υόρκης είχε προσκληθῆ εἰς γεύμα ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας τοῦ Περιοδικοῦ Τύπου τῆς πόλεως ταύτης. Ἐν τῇ προπόσει, ἦν ἡ Α. Ε. Ζιγερέν, εἰπε μεταξύ ἀλλων καὶ τὰ ἔντις. «Υπάρχουσι πολλοὶ ἔντις ὑμῶν, τόσα δὲ είναι τὰ Περιοδικά τὰ ὅποια ἐκδίδεται, ὥστε ἀνισογά δὲν δύναμαι νὰ ἀναγνώσκω ὅλα. Σοδαρώς τοις μηδουλέων δὲτι πρέπει νὰ πάυσῃ ἡ ἐκδοσίς δόσον τὸ δύνατόν περισσότερων ἐξ αὐτῶν. Οὐδέτεν εὐρίσκω μεγαλείτερον δόφελος, τὸ δόποιον δύνασθε νὰ παρέητε εἰς τὸν κλάδον σας. Είναι περίεργον ἀληθῶς πῶς κατορθώνουν νὰ ζῶσι τινὰ ἐκ τῶν περιοδικῶν σας, θὰ ἡτο δὲ εὐχῆς ἔργον ἡ αὐτοθυσία νὰ θυσιασθῶσιν τινὰ εἰς τὸν βωμὸν τῆς συναδελφότητος ὑπὲρ τῶν λοιπῶν».

★ ★

Τὸ δέατρον καὶ αἱ γυναῖκες

Ο Γάλλος 'Ακαδημαϊκὸς κ. Μαρσέλ Πρεδώ, ὁ γνώστης καὶ ὑμητής τῆς γυναικείας καρδίας, ἐπιρίπτει εἰς τὰς γυναῖκας ὅλην τὴν εὐθύνην διὰ τὰ ἡλ-